

РЕШЕНИЕ

№ 3813

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2900** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от адв. В. С. жалба срещу Решение № 47/25.03.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което се прилага принудителна административна мярка – временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за които е издадено Удостоверение № 000030-10324/02.08.2019 г. на жалбоподателя.

В жалбата са изложени подробни съображения за основателността ѝ и за незаконосъобразност на оспореното решение. Посочва, че лицензът се отнема за наличие на просрочени публични задължения в размер на над 5 000 лв. и не представено обезпечение за тях в размер на главницата и лихвите. Просрочените задължения, на които се позовава ДКХ са установените неликвидни такси и лихви по тях по чл. 30, ал.3 ЗХ за периода от 01.02.2014 г. – 31.12.2019 г. Тези задължения за установени с Акт за установяване на публично държавно вземане № 5/14.02.2020 г., издаден от председателя на ДКХ и счита, че същите не са ликвидни. Това е така, тъй като АУПДВ е оспорен пред АССГ, където е образувано адм.д. № 2519/2020 г., поради което не е влязъл в сила. Образуваното изпълнително производство не прави установените публични задължения безспорни по основание и размер. Поради това и не следва да се приеме, че действително са налице просрочени публични задължения. Това ще бъде установено при решаване на съдебния спор срещу АУПДВ със сила на

пресъдено нещо. Липсата на просрочени публични задължения води до неоснователност на наложеното ПАМ. Също така счита, че предоставянето на срок за обезпечение на публичните държавни вземания не е в компетентността на ДКХ, тъй като съгласно чл. 166 ДОПК, може да извърши проверка и да установи вземанията, но не е овластена да започне изпълнение и да налага мерки, свързани с обезпечаването на евентуалните вземания. Поради това счита, че указанието от ДКХ за предоставяне на обезпечение на евентуални задължения от 14.02.2020 г., е нищожно поради липса на компетентност на ДКХ. Предвид на нищожността на това уведомление, счита, че на дружеството не е предоставен срок за обезпечение и такъв не може да бъде предоставен до отмяната на извънредното положение в Р.Б., на основание чл. 3, т.3 ЗМДИП. Оспорва мотивите, изложени в оспореното решение, че твърденията за наличие на значителни обществени последици от отнемането на лиценза, са неотнормисими към решението. Моли за отмяна на решението.

В съдебно заседание, се представлява от адв. С. и адв. Б., които поддържат жалбата и молят за нейното уважаване. Претендират присъждането на направените по делото разноски.

В представена писмена защита доразвива съображенията си за основателност на жалбата и незаконосъобразност на оспореното решение. Допълнително посочва, че в решението не е посочен начален момент, от който следва да се прилага ПАМ. Моли за отмяна на акта.

Ответникът, Държавната комисия по хазарта, е взел становище по жалбата, с което оспорват същата като неоснователна, а оспореното решение за правилно, законосъобразно и постановено при спазване на материалния закон, без допуснати нарушения за административнопроизводствените правила и при съобразяване с целта на закона.

В съдебно заседание, процесуалният представител на ответника юк Д., оспорва жалбата като неоснователна, за което излага съображения. Счита, че не са налице процесуални нарушения при постановяване на оспореното решение. Посочва, че органът е доказал, че към 25.03.2020 г., датата на издаване на оспорения акт, са били налице фактическите основания за издаването му, както и че са изпълнени материално-правните разпоредби на закона. Органът, след като е установил, че е налице просрочено и необезпечено публично задължение по вид и по размери, както и че не е постъпило обезпечение на тези просрочени задължения, е действал в условията на обвързана компетентност и е бил длъжен да приложи ПАМ, съгласно чл.85, ал.1, т.1 от Закона за хазарта. Счита, че предложеното към датата на издаване на акта обезпечение е само едно предложение, то не е реално, а доколкото се визира сключване на договор за залог на цялото предприятие, тази обезпечителна мярка е в невъзможност да обезпечи просроченото публично задължение, тъй като ДКХ не е орган на публично изпълнение. В случая е било възможно предоставяне на банкова гаранция, която би могла наистина да послужи като обезпечение до размерите такива, каквито са просрочени. Самият закон не изисква влизане в сила на акта, установяващ просрочеността. Става дума за 60 броя отделни месечни вноски за дължими от жалбоподателя държавни такси по чл.30, ал.3, пр.1 от ЗХ, всяка една от които е с падеж 15-то число на следващия месец относимо за предходния. При това положение от 16-то число задължението се явява просрочено и изискуемо, дори не е нужно да бъде отправена покана за изпълнение към организатора на хазартната игра. В този смисъл 60-те броя отделни месечни вноски, или 5-годишен период на неплатени

такива, са просрочени всичките и са изискуеми. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък.

СГП не взима становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] притежава лиценз за организиране на хазартни игри онлайн, издаден на основание чл. 34, ал.1 Закона за хазарта, на 02.08.2019 г. със срок на действие 10 години, видно от представено удостоверение за издаден лиценз № 000030-10324.

С уведомление изх. № 151/04.02.2020 г., председателят на ДКХ е уведомил жалбоподателя за започнало производство по проверка и установяване на дължими държавни такси по чл. 30, ал.3 от ЗХ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г.

Уведомлението е връчено на представител на дружеството на 04.02.2020 г.

С АУПДВ № 5/14.02.2020 г. на председателя на ДКХ към МФ, са установени публични задължения на [фирма] в размер на 328 882 670, 98 лв., представляващи дължими от дружеството такси по чл. 30, ал.3 ЗХ за период от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г., ведно с лихвите върху главниците. АУПДВ е връчен на представител на дружеството на 14.02.2020 г.

С уведомление изх. № 208/14.02.2020 г., председателят на ДКХ е уведомил жалбоподателя за започнало производство по прилагане на ПАМ - отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз, на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ, за организиране на хазартни игри от жалбоподателя, за залаганя върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-10324. С това уведомлението, дружеството [фирма] е уведомено, че може да представи обезпечение в размер на главницата 261 164 894,80 лв. и лихвите 67 717 779,18 лв., в 7-дневен срок от връчването на уведомлението.

Уведомлението е връчено на представител на дружеството на същия ден 14.02.2020 г., видно от входящия печат на дружеството, поставен върху уведомлението.

След изтичане на срока по уведомлението, председателят на ДКХ е внесъл предложение, изх. № 404/24.03.2020 г. до комисията за прилагане на ПАМ. В предложението е отразено наличието на публични задължения на дружеството в размер на 328 882 670, 98 лв. Посочено е, че АУПДВ № 5/14.02.2020 г. на председателя на ДКХ не е влязъл в сила, тъй като е оспорен от [фирма] пред АССГ. Посочено е, че дружеството има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите.

[фирма] е внесло в ДКХ предложение вх. № 1124/25.03.2020 г., за предоставяне на обезпечение за гарантиране на евентуално бъдещо вземане, под формата на сключване на договор за залог върху търговското предприятие на дружеството. Видно от становище на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, това предложение не е прието.

Предвид изложеното, ДКХ е издала решение № 47/25.03.2020 г., с което на основание чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ, на [фирма] е наложена ПАМ, а именно временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри

онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета. Решението е взето с мнозинство от всички членове на ДКХ.

Не са представени доказателства за връчване на решението на представител на жалбоподателят.

Жалбата е подадена на 31.03.2020 г.

По делото се представи служебна бележка, издадена от ДКХ, от която е видно, че към 25.06.2020 г. няма постъпили плащания и документи за обезпечения от [фирма] относно вземанията, установено с АУПДВ № 5/14.02.2020 г. на председателя на ДКХ.

Представено е и писмо от ТД на НАП „Големи данькоплатци и осигурители“, от което е видно, че в НАП е постъпил АУПДВ № 5/14.02.2020 г. на председателя на ДКХ за събиране на вземането и са предприети действия по събирането му.

От извършена служебна проверка се установи, че по оспорване от [фирма] на АУПДВ № 5/14.02.2020 г. на председателя на ДКХ, в АССГ е образувано адм.д. № 2519/2020 г., по което към настоящия момент няма постановено решение.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение № 47/25.03.2020 г. на ДКХ, с което на основание чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ, на [фирма] е наложена ПАМ, а именно временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, притежател на временно отнетия лиценз. Оспореното решение представлява административен акт, подлежащ на оспорване на основание чл. 28 ЗХ. Жалбата е подадена в срока по чл. 28, ал.1 ЗХ, като същата е подадена на 31.03.2020 г. чрез административния орган. Няма данни за датата на съобщаване на жалбоподателя за издаденото решение, но предвид датата на постановяването му и датата на подаване на жалбата, същата е подадена в срока за това. Поради това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество, е основателна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният в настоящото производство акт за прилагане на ПАМ, е издаден от

компетентен административен орган – Държавна комисия по хазарта. На основание чл. 85, ал.1, т.1, Държавната комисия по хазарта Комисията прилага принудителна административна мярка - отнемане за срок от три до 6 месеца на издадения лиценз за организиране на хазартни игри или за дейност по чл. 1, т. 2

Комисията, в качеството ѝ на колективен орган, е постановила процесното решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно изискванията на чл.23, ал.4 и чл.25, ал.2 ЗХ. Преди внасяне на предложението за решение на заседание на комисията от председателя, жалбоподателят е уведомен, че по отношение на него е започнало производство по проверка и установяване на дължими държавни такси по чл. 30, ал.3 от ЗХ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. С уведомлението е дадена възможност на дружеството, в 7-дневен срок да представи допълнително доказателства. След изтичане на срока е издаден АУПДВ, връчен на представител на дружеството. След това, ДКХ е уведомила дружеството за започнало производство по прилагане на ПАМ - отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз, на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ, за организиране на хазартни игри от жалбоподателя, за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-10324. С това уведомлението, дружеството [фирма] е уведомено, че може да представи обезпечение в размер на главницата 261 164 894,80 лв. и лихвите 67 717 779,18 лв., в 7-дневен срок от връчването на уведомлението. След изтичане на този срок и липсата на плащане, е внесено предложение за издаване на решение за налагане на ПАМ. Предложението е разгледано и с необходимото мнозинство е взето решение за налагане на ПАМ, което е оспорено от дружеството. Поради това, правото на защита на жалбоподателя не е накърнено по никакъв начин.

Актът е издаден в предписаната от закона форма, като съдържа фактическите и правни основания за негово издаване, съгласно изискванията на чл. 26 ЗХ. Актът е мотивиран в достатъчна степен, че да може заявителя да разбере какви са причините, поради които се налага ПАМ. При издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна на процесуално основание. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

При липса на допуснати процесуални нарушения, законосъобразността на оспореното решение ще се преценява по отношение съответствието с материалния закон.

По съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 22, ал.1, т.1 от ЗХ държавната комисия по хазарта издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри на и от лицата, които имат право да ги организират в отделни обекти. В случая ДКХ е издала лиценз на жалбоподателя за организиране на хазартни игри онлайн. В чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ е разписано правомощието на Комисията да прилага принудителна административна мярка отнемане за срок от три до шест месеца на издадения лиценз за организиране на хазартни игри, когато лицето по чл. 4, в случая [фирма] има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите. От посочената разпоредба може да се направи извод, че за да се приложи ПАМ следва да са налице три предпоставки, а

именно наличие на издаден и действащ лиценз и наличие на лице по чл. 4 ЗХ и наличие на публични задължения в размер над 5 000 лв. Самото обаче наличие на задължение предполага безспорно установено такова по основание и размер, което може да се установи единствено с влязъл в сила АУПДВ.

Безспорно е по делото, че [фирма] притежава лиценз за организиране на хазартни игри онлайн, издаден на основание чл. 34, ал.1 Закона за хазарта, на 02.08.2019 г. със срок на действие 10 години, видно от представено удостоверение за издаден лиценз № 000030-10324. Безспорно е, че спрямо дружеството има издаден АУПДВ № 5/14.02.2020 г. на ДКХ, с който е установено наличието на публични задължения, в размер на 328 882 670, 98 лв., представляващи неплатени в пълен размер такси по чл. 30, ал.3 ЗХ за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за периода от 01.02.2014 г. до 31.12.2019 г., ведно с лихвите върху тях. Няма спор и относно това, че АУПДВ не е влязъл в сила, тъй като е оспорен от дружеството пред съда. Същият подлежи на предварително изпълнение, съгласно влязло в сила разпореждане за допускането му.

Фактът, че актът подлежи на предварително изпълнение означава единствено, че посочените в него публични задължения могат да бъдат събрани по реда на ДОПК от публичен изпълнител. От този факт обаче не следва, че тези задължения безспорно съществуват като основание и размер, тъй като безспорното им наличие, както се посочи по-горе, се установява само с влязъл в сила АУПДВ. Към момента АУПДВ е предмет на оспорване по адм. дело № 2519/2020 г. на АССГ, по което към момента няма постановено решение. В този смисъл, дори да бъдат събрани задълженията по този акт, в случай че АУПДВ бъде отменен с влязъл в сила съдебен акт, същите подлежат на възстановяване от държавата при предявяване на иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Следователно, установени с невлязъл в сила АУПДВ просрочени публични задължения не могат да бъдат основание за временно отнемане на лиценз за организиране на хазартни игри по чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ. Действително, законът не поставя изискване за наличие на влязъл в сила АУПДВ, с който се установяват задълженията, но характера на разпоредбата на чл. 85, ал.1 ЗХ е такава, че предполага наличието на безспорно установено по основание и размер задължение. Публичното задължението не е такова докато не влезе в сила, актът, с който то е установено, тъй като преди това то е спорно.

Също така, ДКХ няма правомощия да поиска от жалбоподателя обезпечение на публичното му задължение преди същото да е установено. Едва при установяването му по безспорен начин, жалбоподателят има възможност да представи обезпечение в размер на главницата и лихвите. Същото се предоставя пред органа по изпълнение, т.е. публичния изпълнител, а не пред ДКХ. Непредставянето му се удостоверява със съответно писмо от НАП до ДКХ. Едва тогава може да се приеме, че не е представено обезпечение в размер на главницата и лихвите за просроченото публично задължение. В случая този ред не е спазен.

Що се отнася до твърденията за несъразмерност на наложената с процесното решение ПАМ, същата може да бъде обсъждана при условие, че са налице просрочени публични задължения в размер над 5000 лв. След като такива не са безспорно установени, Решение № 47/25.03.2020 г. на Държавната комисия по хазарта се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. След влизане в сила на АУПДВ №5/14.02.2020 г. и при непредставяне от страна на жалбоподателя на обезпечение в размер на главницата и лихвите, ДКХ може да наложи принудителна

административна мярка отнемане за срок от три до шест месеца на издадения на жалбоподателя лиценз за организиране на хазартни игри.

Предвид изложеното, АССГ, II отделение, 59-ти състав намира, че процесното решение, с което е временно отнет лиценз на [фирма] за организиране на хазартни игри онлайн, издаден на основание чл. 34, ал.1 Закона за хазарта, за удостоверяването на което е издадено удостоверение за издаден лиценз № 000030-10324/02.08.2019 г., като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

По разноските:

Жалбоподателят претендира разноски по делото, като такива следва да бъдат присъдени съобразно представения списък и същите са в размер на 50,00 лв. за държавна такса.

На ответника не се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 47/25.03.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което по отношение на [фирма] е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за които е издадено Удостоверение № 000030-10324/02.08.2019 г. на жалбоподателя.

ОСЪЖДА Държавната комисия по хазарта да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК] сумата от 50,00 лв., направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: